

Har tannlegen rett til å ta seg betalt når pasienten uteblir?

For å kunne gi et meningsfullt svar på dette spørsmål, må de ulike situasjoner vurderes hver for seg.

Utgangspunktet er at det er inngått en bindende avtale mellom pasient og tannlege om et nytt tannlegebesøk. Det stilles i alminnelighet ikke spesielle krav om skriftlighet. I praksis kan avtalen gjøres per telefon, ved muntlig avtale, ved siste tannlegebesøk, ved innkallingskort og lignende. Det er en forutsetning at både tannlege og pasient er innforstått med hva avtalen innebærer. Det er sjelden at det foreligger misforståelser på dette stadiet.

På et senere stadium kan det gjøres endringer i avtalen. Både pasient og tannlege kan f.eks. ved telefonhenvendelse kansellere avtalen eller avtale annet tidspunkt. Ved slike endringer kan det lettere oppstå misforståelser.

Vi forutsetter at det er inngått bindende avtale om oppmøte på et bestemt klokkeslett og at pasienten uteblir uten å gi tannlegen beskjed innen avtalt frist. Vi forutsetter videre at pasienten har hatt mulighet til å gi beskjed – at det f.eks. ikke foreligger dødsfall eller lignende. I et slikt tilfelle foreligger det brudd på avtalen, og dette skyldes utelukkende den ene part, dvs. pasienten. Det innebærer at den annen part –

tannlegen – har krav på å få dekket sitt økonomiske tap. Spørsmålet blir da hvilket beløp som kan kreves dekket av pasienten.

Hvis tannlegen har gjort pasienten oppmerksom på konsekvensen av å utebli, f.eks. ved oppslag om takster og forretningsvilkår, eller at disse fremgår på timekort, innkallingsbrev eller er gjort kjent på annen måte, må pasienten i utgangspunktet være forpliktet til å betale dette beløp forutsatt at beløpet ikke er urimelig.

Hvis pasienten ikke har fått slik orientering, må det kreves at tannlegen kan dokumentere sitt økonomiske tap. Dvs. hva vedkommende har tapt i inntekt (fratrullet sparte utgifter) i den tid som var avsatt til behandlingen. Dersom det sitter flere pasienter på tannlegens venteværelse, hvis det dukker opp en akuttpasient eller lignende, vil det økonomiske tap trolig være minimalt. Hvis det var avsatt særlig lang tid, f.eks. over én klokke, må tannlegen så langt det er mulig benytte tiden til annet honorargivende arbeid eller forsøke å innkalle annen pasient.

I de offentlige takstene for honorarberegning heter det i § 12 *Uteblitt eller forsinket pasient*:

«Pasient regnes som uteblitt når pasienten uten varsel ikke møter til avtalt

tid eller når time avbestilles senere enn 24 timer før avtalt tid. Dersom pasient uteblir, skal om mulig tid anvendes på annet honorargivende arbeid. Dersom det ikke er mulig å anvende tapt tid på annet honorargivende arbeid, kan det debiteres med inntil 80 % av lavt timehonorar. For pasient som har krav på 75 % moderasjon, kan det bare debiteres for inntil 80 % av det beløp som fremkommer etter at moderasjonsbeløpet er trukket fra. Pasient regnes som forsinket når pasienten møter senere enn 5 minutter etter avtalt tid. Tapt tid som følge av forsinket pasient kan tidsdebiteres etter reglene i tredje ledd (§7).»

Disse retningslinjer kan også anvendes av privatpraktiserende tannleger som ikke har orientert pasientene om sine forretningsvilkår eller som ikke kan påvise økonomisk tap på annen måte.

Regelen om at beskjed må gis tidligere enn 24 timer før avtaletidspunkt dersom betaling ikke skal kunne kreves, kan uten videre legges til grunn når pasienten påstår at beskjed er gitt.

Knut S. Kjølstad
advokat, NTF

Spør advokaten

NTFs advokat får mange spørsmål om praktiske og juridiske problemstillinger fra tannlegenenes hverdag. Tidende tar opp enkelte av disse problemstillingene i en egen spalte. Leserne oppfordres til å komme med egne spørsmål som enten kan sendes til

redaksjonen eller direkte til Knut S. Kjølstad.

Skattefradrag for tannbehandling

Jeg har et spørsmål vedrørende skattefradrag for tannbehandling: Kan pasientene trekke fra utgifter til tannbehandling dersom summen overstiger kr 9 200 for utført fast protetik? Gjelder det kun dersom det skyldes fast protetik i forbindelse med tap av tenner grunnet marginal periodontitt?

Svar: Utgangspunktet er at det kan gis fradrag for utgifter til tannbehandling når dette skyldes langvarig sykdom. Det er således ikke all tannbehandling som kan utgiftsføres. Skattemyndighetene har imidlertid godtatt at utgifter til tannbehandling som skyldes tannkjøttlidelser er fradragsberettiget. Det gjelder også nødvendige protetiske arbeider. Utgiftene må minst utgjøre kr 9 180.